

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămît.

N^o 132.

Sâmbătă, 14 (26) Iunie.

1886.

Brașov, 13 Iunie 1886.

Mare fierbere a produs în România proiectul de convenție consulară cu Germania, ce l'a depus cabinetul Brătianu pe biuroul camerii. Ați ni se telegrafiază din București, că opozițiunea coalisată a voit să pună la cale o demonstrațiune grandioasă în contra acestei convenții. Se pare că întrunirea opozițiunii, ce era convocată pe ziua de ieri în cestiunea convenției consulare, a dat naștere acestei faime.

Adevărul este însă, că spiritele sunt foarte iritate din cauza combaterii ce a întâmpinat o numita convenție în presă, și această iritațiune nu se mărginește la cercurile opoziționale, ci s'a deșteptat o îngrijire generală.

Apelul comitetului opozițiunii, prin care se convoca adunarea memorată, arată situațiunea într-o lumină periculoasă, căci se dice că prin convențiunea consulară scrisă la Berlin de reprezentantul României și alu imperiului german se violază articolul 7 din constituțiune; se decapitează suveranitatea țării; se calcă vechile ei drepturi strămoșești; se ntemeiază în mod legal jurisdicțiunea consulară, care se impune numai popoarelor barbare; se sustrag cetățenii români dela instanțele judecătorești ale țării, spre ai face justițiabil ai tribunalelor, consularilor și împiegaților consulatelor străine; se înființază un stat în stat, se dă țera pradă unei colonisări cu Germani și cu protegiați germani.

Publicăm mai jos acei articuli din convențiunea memorată, pe cari se întemeiază mai vîrtos aceste acușățiuni ale opozițiunii. Fără a mai cerceta, decă ele sunt deplin basate, s'eu nu, vom trebui să mărturisim, că memorății articuli cuprind excepționale concesiuni în favoarea Germaniei.

Ce e drept foile guvernului român accentuează, că concesiunile din cestiune se fac reciproc și României de către Germania, în convențiune. Deosebirea este însă bătătoare la ochi. Români n'au interese de colonizare în Germania, d'eu Germanii au și urmăresc asemenea interese în România; despre acesta nu mai p'ote fi nici o îndoieală, nici pentru opoziționali, d'eu nici pentru guvernamentali.

În privința acesta convențiunea consulară stabilește un principiu foarte prejudiciuos intereselor și drepturilor României, și care pentru ea nu posedă nici o importanță de reciprocitate, pentru că în Germania abia trăsese icl colo câte un supus român, afară de studenții dela universități și de personalul legațiunilor și consulatelor. Și acest principiu e, că status-ul personalu se nu se deosebescă de celu realu, p'uin-du-se dreptul de succesiune și în privința averii mobile și imobile sub legile acelei țări, de care se ține respectivul supus. Astfel prin moștenire supușii germani pot dobîndi proprietăți rurale în România, ceea ce le este interzis prin articolul 7 din constituțiune, de care vorbește apelul opozițiunii române. În numita convențiune se mai stabilește afară de acesta un privilegiu pentru cei cari, deși nu sunt supușii germani, stau sub protecțiunea Germaniei, făcându-i să se bucure și ei de avantajele convenției.

Se dice, că ministrul Ferechide ar fi declarat în ședința secretă a senatului, că însuși împăratul Germaniei ar fi cerut să i se susțină dreptul de protecțiune și față cu acei Germani, care și l'au pierdut după legile române. Se întărește mai departe dreptul de protecțiune alu Germaniei asupra bisericilor și școlilor germane din România. Bine că d-lu Ferechide s'eu fi asigurat că în țera nu se află ați mai mult de 300 de supușii germani; d'eu căți s'eu vor afla mai târziu acolo decă li se vor da

privilegiu comerciale și politice, acesta nici că se p'ote ați prevedé.

Nu e mirare, decă în asemeni împrejurări nici chiar jumimiștii, cari adeseori și-au manifestat simpatiele lor față cu Germania, nu sunt mulțamiți cu convențiunea consulară prezentată camerii.

Dilele următoare ne vor arăta decă guvernul român a comis s'eu nu o mare greșelă încheiându această convențiune.

Êta articolii din convențiunea consulară a României cu Germania, despre cari am vorbit mai sus:

Art. VII. Consulii generali, consulii, viceconsulii s'eu agenții consulari vor putea, în exercitiul funcțiunilor ce ocupă, să adreseze autorităților circumscripțiunilor consulare pentru a reclama în contra oricărei infracțiuni făcute tratatelor s'eu convențiunilor existente între ambele părți și în contra oricărei nedreptăți de care s'ar plânge vre-unu supus alu statului, care i-a numit. Dacă reclamațiunile lor nu ar fi luate în seamă de aceste autorități, ei pot recurge, în lipsa unui agent diplomatic alu țerei lor, la guvernul central alu țerei unde își au reședința.

Art. XIII. — În casu de m'orte a unui German în România, s'eu a unui Român în Germania într-o localitate unde reșede junu consul generalu, consul, vice-consul sau agent consular al statului căruia apar ține defunctul s'eu în apropierea aceste localități, autoritățile locale sunt datoru a înștiința imediatu autoritatea consulară. Asemenea autoritatea consulară va înștiința pe autoritățile locale cându ea va fi cea dintâi informată despre casul de m'orte.

Art. XXI. — Decă la expirarea termenului fixat prin art. XVIII. nu există nici o reclamațiune în contra succesiunii, precum și nici o pretențiune de ereditate s'eu delegat, prevădute de alineatul alu 3-lea alu art. XXIII, autoritatea consulară, după ce a achitat, conformu legilor țerei, t'ote cheltuielile și dările care cadu în sarcina succesiunii, va intra în mod definitiv în posesiunea succesiunii pe care o va lichida și o va transmite celor în dreptu, fără a avé se dea vr'o seamă alu cui va de cătu guvernului ei.

Art. XXIII. — Dreptul de succesiune precum și împărțirea bunurilor lăsate de defunctu sunt supuse în t'ote casurile legilor țerei lui.

T'ote pretențiunile privitoare la dreptul de succesiune și la împărțirea moștenirii vor fi judecate de tribunale s'eu de alte autorități competente ale aceleiași țări și conformu cu legile acesteia.

Decă însă înaintea expirării termenului fixat prin art. XVIII unu supus alu statului unde s'a deschis succesiunea va ridica vre-o pretențiune de succesiune s'eu de legat asupra moștenirii, decisiunea va fi de competența tribunalelor s'eu altor autorități competente ale acestui stat.

Art. XXVI. — Dispozițiile prezentei convenții se vor aplica de o potrivă și la succesiunile unui supus alu unuia din ambele state, care decedat, afară din teritoriul celui altu stat, ar fi lăsat pe acestu teritoriu o avere mobilă s'eu imobilă.

Art. XXVIII. — Funcționarii consulari ai Imperiului german rămăpu exclusiv îndrituiți a institui pentru supușii germani în România tutele și curatele, a numi, a priveghia și a destitui tutori și curatori, precum și a lua orice alte măsuri reclamate pentru îngrijirea persoanei s'eu a averii pupililor. Asemenea și funcționarii consulari ai României vor avé aceluși atribuțiuni pentru supușii români în Germania.

Acastă convențiune va intra în vigoare la o lună după schimbarea ratificațiunilor, și va fi valabilă timp de de cece ani. Pe lângă convențiune, mai este și unu protocol subsemnat de împuterniciții ambelor părți contractante: G. Vernav-Liteanu pentru România, Berchem pentru Germania, și care cuprinde următoarele dispozițiuni:

1). Nici o schimbare nu va avé loc în condițiunea actuală a comunităților bisericesti și școlare s'eu a

școlilor acestor comunități aflate în România sub protecțiunea Germaniei;

2). Personele cari se găsesc actualmente în România, sub protecțiunea Germaniei, fără a fi supușii ai Imperiului, se vor bucura pe timpul vieții lor în t'ote privințele de aceluși drepturi ca și supușii germani. O listă din aceste persoane va fi comunicată de către guvernul germanu celui român.

„Națiunea”, organul d-lui Dimitrie Brătianu, scrie cu privire la această convențiune:

„T'ote guvernele de până aci au înțeles că proprietatea rurală este garanția de căpetenie a naționalității noastre contra invasiunilor străine. Pe cătu timp pământul, singura noastră bogăție statornică, va fi în mâinile noastre, vom pute să luptăm cu succes contra încercărilor străine de a ne cutropi. Când însă acest pământ plămădit cu sangele a sute de generațiuni va trece în posesiunea altora, atunci noi vom ajunge robi în propria noastră țera.

Ei bine, în contra acestei garanții a naționalității noastre, guvernul încheia o convențiune cu Germania în virtutea căreia, proprietățile străinilor aflați în țera se vor regula nu după legile românești, ci după cele germane.

Nu numai atât. Moștenirea, la care vor avea drept Germanii din țera s'eu chiar supușii Germani, se va hotărî nu numai de către legile statului german, ci chiar de tribunalele germane. Și prin urmare, decă un Român va avé ore care pretențiuni la acea moștenire elu va fi dator să se adreseze nu la tribunalele țării sale, ci la „autoritățile competente” ale țerei străine.

D'eu aci nu s'a sfîrșit totul. Agenții consulari au puterea și dreptul de a face acte autentice și executorii nu numai pentru Germani s'eu supușii germani ci și pentru Români, și chiar în casu de transmitere a unei proprietăți imobiliare.

Decă cumva tribunalele noastre n'ar voi să încuviințeze vîndarea unei proprietăți rurale către unu străin, autentificarea consulatului german va fi de ajuns. Cine nu se va mulțumi cu această vîndare, va pute să se judece în urmă pentru desființarea ei.

Convențiunea consulară cu Germania nimicesce art. 7 din constituțiune și permite trecerea proprietății imobiliare dela noi din țera în mâinile străinilor. T'ote străduințele noastre de a păstra pământul în mâinile noastre și de a opri pe străini să se incubeze la țera sunt contracarate în modul cel mai invederat. De aci înainte se deschide p'orta cea mare a improprietării tuturor evreilor, cari vor alerza la protecțiunea germană. Legile noastre nu vor avé nici o putere de a împedea această înstrăinare a pământului și art. 7 din constituțiune rămăne o curată iluziune.

Réposatul Marțianu, singurul statisticu ce am avut, publicase în anul 1860 o broșură, pe atăt de bine scrisă pe cătu de bine gândită, contra coloniștilor germani. Marțianu atrase atunci pentru întâia oară luarea aminte a Românilor asupra tendințelor Germaniei de a căștiga o influență decisivă în țerele dela Dunăre. Germania ca putere culturală și industrială caută în t'ote modurile să ajungă până la Marea Neagră, căci acesta ț, deschide largul lumii orientale și-i asigură prosperitatea ei economică. Spre Orientu d'eu, spre Dunărea de jos, trebuie să se întință influența ei politică precum și cea comercială o pune în posesiunea celor mai mari avantagii comerciale, cea consulară îi va acorda privilegiile politice, după cari ea umblă de atăta vreme. Curentul migrațiunii germane va parăsi de aci înainte calea Americii spre a se infunda în bogatele câmpii ale României, unde convențiunea consulară le asigură folose necalculabile.

Să bage bine de seamă cei ce conduc în acestu momentu destinele țerei noastre. Ca popor de viță latină, noi trebuie să căutăm totu sprijinul cultural alu popoarelor înrudite cu noi, chiar decă cu ajutorul culturilor germane am pute să îndreptăm câteva din defectele caracterului nostru național. Față cu situațiunea noastră politică și geografică, este înțeleptu, este neapăratu ca totu ce este caracteristicu germanu în viața noastră publică, să lu înlăturăm din mijlocul nostru, și prin

instituții proprii ale noastre să ne apărăm în contra înfringerii Germanilor fără ca pentru acesta să avem dușmănie pentru dănsii. Interesele noastre cele mai scumpe reclamă ca noi să rămănem stăpâni pe pământul nostru și să ne permitem unei autorități străine a lua drepturile autorităților pământene!

Espulsarea prinților franceși.

Discușiunea asupra proiectului de lege privitor la espulsarea prinților s'a terminat precum scim și în senat. După ce au vorbit mai mulți, pro și contra, a luat cuvântul ministrul președinte Freycinet, care dăse între altele: „Cine a mai pomenit în cursul istoriei un guvern, care să dăcă cătră nisece pretendenți: poftiți și vă așezați lângă mine și întrebunțați tôte mijlocele spre a mă răsturna! (Aplause sgomotoșe). Cei ce voiesc să răstorne republica, și să se sue pe tronul Franciei, aceea nu pot pretinde ospitalitatea republicei. (Viue aprobări în stânga.) Rămănera prinților în țără era condiționată de cea mai mare rezervă, pe care însă ei n'au observat-o. Cătră pentru originea legii ministrul asigură, că ea a eșit din inițiativa guvernului, care ia responsabilitatea sa, inaintea țării și a istoriei. (Aplause în stânga.) Ministrul protestă în contra însinuării, că s'ar gândi la confiscarea averii prinților. „Ce se va întâmpla peste 50 de ani, dăse el, nu știu, dăr pot să ve spun, că confiscarea averii n'are nimic de a face cu cestiunea espulsării.“ În fine apelă la senat, ca nu cumva să respingă legea, dăcând, că dăcă senatul ar respinge-o, tötă lumea ar dăce, că republica a fost învinsă și că cauza prinților a triumfat. (aprobări sgomotoșe în stânga.)

Ducele de Audifreth Pasquier din drépta a vorbit se înțelege în contra legii, pe care o combătuseră numai unii membrii din centrul stâng. „Prinții, dăse ducele, carl au un trecut glorios, și vor dăce peste graniță și aici vor lăsa pe comuniști, carl sunt amestiați, cu tôte că ajutând Prusiei, ei au aprins Parisul, și de carl pöte guvernul va asculta. Acesta este un fapt, care indignă adăncă conștiința publică. (aplaude în drépta.) Vorbitorul apelă nu la clericali, ci la Francia liberală, ca să respingă această lege excepțională.“

Cu tôte acestea liberalii au primit legea cu 141 contra 107 voturi adăcă cu 34 voturi maiortate. Au votat pentru espulsare și 2 generali, Faidherbes, care a fost adus pe scaun în sală, fiind paralizat, și generalul Farre; ei au fost aclamați de stânga republicană.

Rusia și Bulgaria.

„Journal des Débats“ primesce următoarele dela corespondentele său din Berlin:

Articolul pe care-l publică „Journal de Saint Petersburg“ cu privire la discursul cu care principele Alexandru al Bulgariei a deschis Sobranja din Sofia este foarte viu comentat în cercurile diplomatice și politice din Berlin.

Principele ar fi fost scuzat, dăcă s'ar fi mărginit în a vorbi de faptele rășboinice ale armatei bulgare și de sacrificiile enorme făcute de națiune; dăr adăgat, că aceste fapte au făcut să dispară tôte piedecile și greutățile și că au o influință preponderantă pentru satisfacerea aspirațiilor legitime ale Bulgariei.

Cancelaria rusă a fost lovită în mod foarte simțitor prin aceste frase, căci tocmai guvernul țarului a

fast, care a creat aceste piedeci și greutăți. Mai mult, guvernului rus nu-i place să constate prin discursul pronunțat la Sofia că unirea atât de mult așteptată a Bulgariei și a Rumeliei orientale este făcută, cum voiesce să dovedăcă întrunirea în adunarea națională a represintanților națiunii bulgare de dincolo și dincoace de Balcani.

Cu tôte acestea, nu trebuie a esagera însemnătatea sarcasmelor adresate de „Journal de Saint-Petersburg“ principelui Alexandru, care ar trebui, după organul oficios rus, să arate mai multă înțelepciune și mai puțină trufă, în loc de a atinge susceptibilitățile legitime. Știu dintr'un bun isvor, că în cercurile politice bine informate din Berlin, nu se crede că discursul principelui Alexandru să pötă avă urmări serioase și să fiă privit la St.-Petersburg ca o provocare făcută guvernului rus, ceea ce s'ar fi putut conchide din organul oficios. Aici însă se vede, în articolul din „Journal de Saint-Petersburg“, un avertisment dat guvernului bulgar pentru viitor, când va fi vorba de noul Statut al Rumeliei orientale. Atunci nu mai are să nască un conflict serios, dăcă principele Alexandru ar voi să accentueze pré multă independința și autonomia națiunii bulgare.

Foile rusești despre ministrul Tisza.

Foile rusești se ocupă de starea lucrurilor în Austro-Ungaria. Ele găsesc, că monarhia noastră e slabă și că vinovați de acesta sunt Maghiarii. Corespondentul din Viena al fôiei „Novoje Vremja“ vorbește despre planuri ce le urmăresce ministrul Tisza, d'a desmembra orecând monarhia, căci în acest moment nu îndrănesc. Etă ce dăce el:

Planul lui Tisza este d'a isola Ungaria astfel, încât în cazul unei catastrofe comune se pötă deslega ușor legătura cu Austria, ca să pötă dăce o existență de sine stătătoare. Și această nisuință a sa nu este îndreptată nicidecum în contra dinastiei, căci în Ungaria se consideră ca ungurescă-națională; și grija principală a lui Tisza este îndreptată într'acolo, ca să investăcă dinastia cu un astfel de caracter. Totul arată, că Tisza vrea să amăne cât se pöte acest moment; el are trebuință de puterea și de autoritatea întregii monarhii, pentru ca să n'tărăscă și să asigure în Ungaria pe deplin domnia Maghiarilor asupra celorlalte popore, precum și ca să pregătăcă în peninsula balcanică politica ungurescă de sine stătătoare. Aceste țeluri încă nu s'au ajuns și deslegarea legăturii ar fi acum încă foarte periculoasă. Cel ce a vădută pe Tisza, cum a invins adeseori crizele ce-l amenințau — așa d. e. în 1883 — probabil că va găsi, că Tisza va sci și acum să-și realizeze planurile sale. Eu socotesc însemnătatea lui Tisza astfel, că eu, cât timp trăiesc el, nu cred într'o serioasă periclitare a maghiarismului și a Austro-Ungariei; cel mai mare pericol se va ivi cu mörtea sa. Considerând situațiunea cea complicată și grea a acestei țări, Tisza este mai necesar aci, decât Bismark în Germania.

SCRILE DILEI.

Invățătorii dela scölele poporale sășesci din Co-halmu, în ședința extra-ordinară din 10 Iunie n., au constatat influința durerösă ce o are propunerea limbei unguresci în scölele poporale asupra limbei materne a copiilor. „Kol. Köz.“ cu o nesărată îngămfare, făcend

amintire de casul acesta, dăce între altele: „Și într'adevăr — după cum spun — copiii de scöla vorbesc limba germană cu accentuare ungurescă. Monstruos! Frumösa și dulcea „Muttersprache“ a o vorbi cu pronunțare barbară ungurescă! Ce va să urmeze de aici? Tinerii nu vor vorbi nemțesce! În loc de „Wohl“ scriu „völ“, în loc de „fahne“ scriu „fáne“, și încă în loc de „wann“ scriu „van“. Așadăr de aceea a decis adunarea, că dăcă în înțelesul legii esistență trebuie să se preună limba ungurescă, cel puțin să se reducă örele prescrie pentru limba maghiară, căci limba ungurescă totă acela succes ilu va avă ca și mai nainte. Cu bucuria sinceră primim zelul bravilor băeți de scöla, carl în mânia tuturor presiunilor, eseciate asupra lor din partea învățătorilor, învăță cu bucuria limba maghiară, — limba lor de stat. Dorim, ca neciopliții învățători să ia învățătura dela învățăceii lor. — Puține șire și multă simplicitate în foia ungurescă. După ea a zăpăci capetele însemnăză succes cultural!

Cetim în „Voința Națională“: „Direcția fabricii de ciorapi, flanel și mănuși din Brașov, proprietatea d-lui A. Panțu, a cerut ministerului comerului din România autorizațiunea de a se stabili acolo. Ministerul a acordat această autorizație și a intervenit pe lângă direcția căilor ferate să procure sus numitei fabrici inlesniri de transport.“

Același diar află, că mai mulți industriași, în urma nereinoirii convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria, pentru a nu perde deuseurile ce le aveu în România, s'au hotărit să deschidă sucursala acolo. Astfel fabrica de pânzării și lănării Samuel Taussig și fii din Viena face cunoscut printr'o circulară tuturor stabilimentelor și caselor de comerț din România cu care era în relații, că, în vedere că convențiunea de comerț dintre România și Austria n'a fost reînviată, are intențiunea de a stabili în România un stabiliment pentru fabricarea pânzei și articulelor de lăna, astfel ca să pötă efectua și pe viitor și cu aceeași îngrijire tôte comăndile pentru articulele pe carl de mai mulți ani le-a furnisat clienților lor din România.

În 17 Iunie n. s'a pertractat procesul Românilor cu Grecii din Brașov în cestiunea bisericii Sf. Treim din cetate. Încă în 1883, comunitatea română a intentat comunității grecesci un proces civil, prin deputatul Emerich Hodossy, preținđend proprietatea, averea și fundațiunile numitei biserici. Comunitatea grecescă a fost reprezentată prin deputatul Stefan Teleszky. Substratul acuzării se suie la peste o jumătate milion. Procesul s'a decis la tribunalul r. din Pesta. Comunității române i s'a respins cererea.

În Clușiu s'a pertractat în săptămăna această un proces de presă, intentat de un învățător romano-catolic Clușian în contra redactorului fôiei „Csallad és Iskola.“ Juriul a recunoscut pe acusatul vinovat de delictul vătămării de onore și tribunalul l'a condamnat la 40 fl. amendă bănescă. Acusatorul dărui suma de despăgubire a cheltuelilor, ce i s'a recunoscut, reuniunii de maghiarisare unguresci. Etă un nou isvor descoperit, pentru sporirea fondului reuniunii de maghiarisare. Mare minune ar fi să nu se folosăcă „patrioții“ mai des de el, pentru „gloria Kultur-egyletului.“

„Reuniunea sodalilor români din Clușiu“, va da

FOILETONU.

Datine poporale.

(Din jurul Năsăudului)

I.

Căntecul cununei.

Români din jurul Năsăudului, și anume: cei carl locuesc pe valea *Somezului mare* și a *Săluței*, între clasicile și multă minunatele datini poporale, eređite dela moși și strămoși, și păstrate în mersul vremilor cu o sfințenie și acurateță, ce rar se pötă întelni la alte neamuri, — au și datina numită „Căntecul cununei.“ Văra, când seceră grăul, duc — ca secerătoare — la câmp mai multe femei, dintre carl partea precumpănitore este compusă din drăgălașe fetișcane. Nicl înalte, nicl micl, tocmai cum pot să fiă mai frumöse. Cu ochi negri, ca nöptea cea întunecösă, și totuși lucitori ca stelele; cu obraji ca doi trandafir, ér cu guri ca o cirösă roșă — așa sunt fetișcanele de Romăni. D'apoi harnice și ridătore!

De cătră séră, după ce adică gată holda de secerat, împletesc o cunună mare de grău, cu aducerea căreia însărcinăză pe una dintre cele mai sdravene și mai trupeșe fetișcane. Acesta, ținend cununa pe cap, plăcă inaintea celorlalte secerătoare.

Apropiandu-se cu cununa de sat, încep a cânta în cor:

De unde noi am pornit
 Multe clăi am răpedit;¹⁾
 De unde noi am plecat
 Multe clăi am ridicat.
 Stau clăile ridicate,
 Ca cătanele'n parade,
 Și stau clăile tocmite,
 Ca cătanele în glide.²⁾
 De unde cununa vine
 Multe eară-or veni pline,
 Că din sus din răsărit
 Mădră cunun'a pornit.
 Noi venim pe drum cu pétră
 Dela holda secerată;
 Secerat'au fetele
 Holdă ca păretele

¹⁾ Răpedit; făcut.

²⁾ Glide (nemț. Glied) i rëndu, șir.

Fetele o-au secerat
 Clăi feciorii-au ridicat.

Cine cununa o-duce
 Curată-i ca sânta cruce,
 Cine-duce cununa
 Drăptă-i ca și lumina,
 Ca lumina cea de céră,
 Când o pună domni'n pahară,
 Ca lumina cea de séu,
 Când o pună domni'n canceu.³⁾
 Noi venim pe drum cu bruji⁴⁾
 Cu cununa dela Cluj.
 Luați séma, ce vedeți,
 Ca să nu ne diocheți,
 Că deși suntem puține
 Ne-am ales de frumușele.
 Este-o pétră pe de noi
 Adusă cu șese boi,
 Rödă-o cine-i strigoiu,
 Ér' cine ne-o diochia,
 Rödă câte-o bucăța!

Nu scim: văile-au secerat?
 Ori ómenii nu-s în sat?
 Că pe noi nu ne-au udat;
 Nu scim: ómenii-au murit?
 Că pe noi nu ne-au stropit.
 Dați cu apă din părau,

³⁾ Cană, urciör.

⁴⁾ Tină uscată.

Cu vinu dela făgădeu⁵⁾
 C'aducem mădră cununa
 Să ve facem voiă bună.

Ajungendă acasă la gazdă și, intrand în curte, fetișcana, carea aduce cununa, ține următorea orațiă:

Bună séra, gazdă de țără,
 Cred, că nu ni' da ocară;
 Noi de multă am venit,
 Dăr ni-a fost grău'n calcit;
 Mai de multă am plecat,
 Dăr ni-a fost grăul calcat,
 Diminătă ne-am sculat.
 Și pe obraz ne-am spălat,
 Lui Dumneđu ne-am rugat,
 Dumneđu ni-a ajutat
 Și noi holda o-am gătut.
 De trei zile am pornit,
 Căi ni s'au ciumpăvit,⁶⁾
 Curțile n'am nimerit;
 Dăr noi bine ne-am purtat
 Și cu Frăncul⁷⁾ ne-am luptat,
 Și în curte am intrat.
 Dumnevó-tră v'ați lădat,
 C'aveți un fecior frumöș,
 Ca și fața lui Christos
 Să iée cununa jos!

⁵⁾ Cărcumă.

⁶⁾ Ologit.

⁷⁾ Francezul.

Cursul la bursa de Viena din 23 Iunie st. n. 1886.

Table with 2 columns: Item description and price. Includes items like Rentă de aur, Rentă de hârtie, Amortisarea datoriei, etc.

Bursa de București.

Cota oficială dela 10 Iunie st. v. 1886.

Table with 3 columns: Item description, Cump. (buy), and vând. (sell). Includes items like Renta română, Renta rom. amort., etc.

Cursulu pieței Brașov

din 24 Iunie st. n. 1886.

Table with 3 columns: Item description, Cump., and Vând. Includes items like Bancnote românești, Argint românesc, etc.

Hotel „Europa”

BRAȘOV

în cetate, Strada Vămiei Nr. 11.

clădire nouă din anul 1885, înzestrată cu tot confortul.

Restaurațiune și hală de bere.

Omnibusul hotelului la gară.

Unicul hotel

comfortabil din cetate în apropierea pieței.

R. BARTHA.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6. Pentru inserțiuni și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Table showing rebates for repeated advertisements based on duration (3-4 or, 5-8, 9-11, 12-15, 16-20, and over 20 days).

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facă învoire și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Avisul d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu țiarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă. ADMINISTR. „GAZ. TRANS.”

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each section contains a grid of train routes, times, and fares.

Nota: Orela de nopțe sunt cele dintre liniile grôse.